

res, condamnatur ad interesse, procederet appellatio, referens Imolan in d. l. creditoris s. iustus, colum. fin. ff. de appell. idem dicit Speculator in titulo de appell. s. in quibus, versiculo sed nunquid in actione ad exhibendum, n. 12. qui omnes possunt sic intelligi, ut loquantur; quando in una, eadem sententia una qualitas conditionaliter alterius loco subrogatur, ut superius probavi.

150 Quibus quidem mirabiliter convenit, quod per Alexand. in consilio 31. in fin. 2. vol. dixit Marant. in speculo judic. p. titulo de executione sententiae, n. 62. ubi affirmat, quod si iudex posuit poenam, in casu, quo ejus sententia non pareretur, si non pareretur, non poterit fieri executio ad talem poenam, ubi loquitur de sententia, quae executionem meretur, per totum illum discursum, quae quidem doctrina non parum habet opinionem comprobare, & autorizare consue. Vide sursum a nu. 138. cum seqq.

151 In commutatione autem poenae impositae per unam sententiam distinctivam, quando propter pauperitatem in aliam poenam, puta, corporalem commutatur per aliam sententiam, ut nunc ista sententia secunda, & poena ejus, quoad appellationem sortiatur naturam primae dicit Bart. in consilio 101. num. 2. & bene; alia autem causa facta cum notatione per duas sententias aliter disponit, quia est nova causa, & nova accusatio. Vide eundem, qui licet distinde procedat, tandem ita resolvit, quae non examinatio, quia nostrae quaestiones non est; & de hujusmodi commutatione condemnationis in poenam corporalem ob defectum solutionis

152 poenae propter pauperitatem, vide lausimam Prosperi Farinae, pract. crim. tom. 1. q. 26. d. n. 1. cum sequentibus, qui casus difficultatem non habet, cum alia sententia ferenda sit in defectum.

153 Secundo limitatur nostrae quaestiones resolutio, ut procedat; quando adhuc a sententia admittitur appellatio, devolutiva saltem: non tamen quando sumus in sententia ulterius appellationem non admittente; puta, quia vel est ultima ex tribus conformibus, vel transacta in rem iudicatam: quia tunc qualitas conditionaliter apponitur in eadem sententia non potest ultra naturam iudicii, & sententiae, operari, quae nullo modo appellationem admittit, ut putat; quis propter delictum condemnatur in centum, quae si non solverit intra mensem, condemnatur ad trimeses, aut exilium: nam cum exilium pariter sit poena, ac centum condemnatio, termino transacto non facta centum solutione, in poenam comminatum exilii, aut trimesis fiet executio; multa cumulans late prosequitur Prosper. Farinae, pract. crim. tom. 1. c. 26. d. n. 13. cum sequentibus, & a princ. & nos late etiam diximus infra q. part. c. 11. a nu. 47. versiculo sed quid dicendum in sententia, quae quis est condemnatus, &c. & probant Angel. in repet. l. nemo carcere, in 1. colum. C. de exact. tribu. lib. 10. per gloss. in l. fin. Cod. de iudicis, Specul. in titulo de sentent. s. 1. vers. sed nunquid si iudex, n. 5. quem refert Abb. in 1. p. stat. qu. 97. quae incipit, quae an valeant condemnationes, &c. Augusti. ad Angel. de malefic. in verbo, quas si non solverit cum quanto pluri. n. 4. & post Augustin. pariter refert Carr. in practi. s. fin. quae s. 97. vers. quae, numquid valet sententia, in fine illius versiculi; Flamin. Carrar. in tractatu de execut. sentent. cap. 10. d. n. c. fin. nu. 288. & per Bart. in l. cum duabus, s. no. nu. 2. ff. pro soc. & in leg. si frater, s. idem respondit, per illum text. ff. de Angel. in leg. si quando, s. haeres, ff. de legat. 1. & in l. si insulam, ad fin. ff. de verb. obligat. Alexand. in l. non solum s. morte, circa finem ff. de opr. novi nuntiatio. Roma. in l. 1. s. post operis, ff. eodem, refert, & sequitur Jaf. in s. poenalis, nu. 47. & 48. & ibi in additio. litera P. in iust. de actio.

155 Unum tamen pro complemento, & declaratione hujus materiae non omittam necessarium, nempe, quoad potentiam, vel impotentiam appellandi, non attenditur qualitas diversitas, seu earum mixtura contenta in libello, seu articulis, & probationibus, sed tantum qualitatim diversitas & mixtura contenta in sententia; optimum Cornei consilium 10. praesupposito statuto, n. 3. versus fidem, & n. 4. l. 4. quem refert, & sequuntur Rota decis. 34. consilium, n. 5. & 8. & apertius n. 9. p. 2. diversorum, latius Casar. Contard. in leg. unica, limit. 2. s. 5. sub num. 11. versiculo aliquando, & n. 12. cum sequentibus, Scac. tractatu de appellat. q. 17. lim. 6. mem. 9. n. 6. fol. 403. inferentur de eo, quod a sententia manifeste lata in possessorio, non possit appellari: licet utrumque petitio, scilicet, & possessorium, fuerit intentatum; in petitione, & articulis, subdens rationem Rota, quia non appellatur ab articulis, seu petitione, sed a sententia, & cum non pronuntiaverit super deductis in articulis, & petitione, debeat appellari ab omissione, ut refert Contard. ubi proxime, dicens, quod respectu concedendae, vel denegandae appellationis a sententia lata in iudicio possessorio; non considerantur libelli, aut probationes factae super dominio, quia non a libello, aut probationibus datur appellatio, sed a sententia. Unde, inquit, licet in libello, vel articulis accumulatur cum possessorio; tamen si iudex pronuntiat super possessorio duntaxat, non erit admittenda appellatio, & ipse Contard. ulterius, n. 15. & 17. inquit 157 quod in casu contrario; puta, si esset intentatum solum possessorium recuperandae, & sententia per iudicem extraheretur ad dispositionem, l. si quis in tanta, possit appellari, quia sola sententia attendenda est.

Haec tamen conclusio tripliciter fallit, ut nempe, in 158 sequentibus limitationibus magis attendenda sunt ea, quae sunt extra sententiam, quam ea, quae sunt expressa, in sententia. Et prima est, quando sententia est lata simpliciter super aliquo remedio possessorio, quod habet indivisibiliter admixtam causam proprietatis, juxta ea, quae scribit Contard. in d. l. unica. limit. 2. s. 9. sub num. 2. C. si de moment. possess.

Secunda limitatio est, quando sententia est generaliter lata, non se restringens ad unam qualitatem, possessorium, aut petitio, quia tunc refertur, & restringitur ad prosequuta, l. licet 2. C. de iudicis, Philippus Franchinus in c. dilectio sub nu. 107. quae s. 48. de appellat. Casar. Contard. in d. l. uniu. limit. 24. n. 42. Scac. d. q. 17. limit. 6. mem. 9. sub nu. 8. & faciunt per ipsum scripta mem. 6. sub num. 59. & 60.

Tertia limitatio erit, quando sententia potest recipere divisionem juxta formam petitionis, quia tunc sententia regulatur a petitione; & idcirco quot sunt capita in petitione, tot censentur sententiae, ut per Rebuff. tractatu de sentent. executione, artic. 16. gloss. 5. n. 2. tom. 1. fol. 417. Caravi. super ritu 267. nu. 10. quae s. 3. & faciunt quae Foller. tractatu de censibus, in verbo census, num. 115. & sequentibus, tom. 6. p. 2. fol. 416. & Virgin. Bocc. tractatu de inter. ubi possid. cap. 13. n. 67. tom. 3. p. 2. fol. 321. & hunc articulum, ut attendi debet qualitas sententiae, non iudicii, late (sequitur Contard.) prosequitur Scac. quaestio. 17. limit. 6. mem. 9. d. num. 6. cum sequentibus, qui num. 18. bene advertit quod qualitas sententiae non attendatur, quando causa jam est semel effecta appellabili: quia tunc non amplius consideratur qualitas sententiae, sed attenditur solum qualitas causae jam factae appellabilis, per ea, quae ipse congerit limit. 47. mem. 1. sub nu. 111. usque ad num. 116.

Et ne decipiaris, attendere debes ad ea omnia, quae 162 in hoc capite dicta sunt, quae generaliter comprehendunt diversitatem qualitatum, reperitam in sententia, cui merito regulas, & limitationes post longam disputationem adhaeremus. Quam quaestione vix tangunt Doctores, cum omnes ferè loquantur in mixtura duntaxat possessionis, & proprietatis: in qua adhuc

namis varii, & confusi monstrantur, (quod nos pro uno quaestiones membro, imò limitatione resolutionis nostrae quaestiones duntaxat scripsimus supra) ut vix quid certum sit sequendum, aperiant ipsi.

CAPUT VIII.

A sententia lata in casibus, quibus a jure, vel ab homine denegatur audientia: appellationi interpositae, an iudex Ecclesiasticus, vim faciat, si non deferat: ubi de aliis dispositionibus verbis, sub quorum involucro tacite appellatio sublatam intelligatur.

SUMMARIUM.

- 1 Audientia cui a jure denegata, denegari simul appellationem, qui indistincte teneant.
2 Et tunc causare attentata hujusmodi appellationem.
3 Processus in favorem ejus, cui a lege viva, vel mortua denegatur audientia, est nullus ipso jure.
4 Secundum magis communem opinionem.
5 Exceptio seu defensio an possit denegari per statutum.
6 Audientia denegans statutum creditori si non agat intra tot tempus, an valeat.
7 Audientia denegata quoad agendum duntaxat recipit appellationem.
8 Audientia ubi denegatur in agendo, & excipiendo simul denegata censetur appellatio.
9 10 & 11. Fundamenta, quibus Doctores fundantur, ut denegata audientia in excipiendo, & agendo simul, sit denegata appellatio impugnetur.
12 Audientia denegata quoad agendum tantum, non censetur denegata appellatio juxta communem, quae defenditur.
13 Cap. pastoralis, s. verum, de appella. interpretatur.
14 Audientia denegata quoad agendum tantum, non censetur prohibita appellatio quoad alios articulos.
15 Agere improprie dicitur, qui exceptione utitur.
16 Verbum videtur, denotat improprietatem.
17 Audientia denegatur excommunicato, ut actori, & ut reo voluntario.
18 Reus voluntarius quis dicatur.
19 Tertius reus voluntarius excommunicatus non potest executioni sententiae comparere, ibid.
20 Novum opus nuntians excommunicatus an in iudicio comparens audiat.
21 Audientia si denegatur tam in agendo, quam in defendendo, & excipiendo, appellatio denegata intelligitur, secus quando in agendo tantum.
22 Audientia ubi universaliter denegatur, censetur etiam denegata appellatio.
23 Generalitas, quae propter medium habile verificatur in qualibet sua specie indistincte operatur.
24 Generalis lex comprehendit causas, & personas privilegatas quae specialiter in eo casu non reperiuntur habere privilegium.
25 Generalis dispositio includit omnes causas, licet in uno major reperitur ratio, quam in alio.
26 Generalis dispositio etiam odiosam generaliter intelligitur.
27 Et in penultimis.
28 Interpretationem latam provenientem ex proprietate verbo: unum non excludit materia odiosa.
29 A iudice denegante audientiam in agendo a jure denegatam, appellatio non admittitur.
30 Appellatio non verisimilis, & habens contra se jus commune, non causat attentata.
31 Frustra speratur id, cujus eventus nullius est effectus.

- 31 Demolitionis aedificii constructi post nuntiationem non vi operis sententia an admittat appellationem.
32 & 33 Novi operis nuntiationis causa recipit appellationem suspensivam.
34 Appellatio prohibita a causa principali, censetur prohibita ab incidentibus.
35 Audientia ubi denegatur in agendo tantum, non censetur denegata appellatio.
36 Operis novi post nuntiationem gesta revocantur per viam attentati.
37 Attentatorum revocatoria sententia an recipiat appellationem.
38 A sententia demolitionis novi operis denegatur appellatio.
39 Opus aedificatum post nuntiationem, revocatur per viam attentati.
40 Attentatorum revocatio respicit abbreviationem litis.
41 Operis novi nuntiatio celeritatem desiderat.
42 Operis novi nuntiatio non recipit appellationem suspensivam.
43 & 44. Quam opinionem praxis diu recipit.
45 & 46. C. significat de novi operis nuntiatio. interpretatur.
47 Nuntiatione sprete novi operis, quando quis agit patitur de jure principali omnia vi attentati, cessat attentatum, & appellationis prohibitio.
48 A demolitionis sententia aedificii constructi post nuntiationem appellatio est prohibita duntaxat, non tamen generaliter in omni materia nuntiationis novi operis.
49 Et tunc in odium ipsius, qui iudicem contempsit.
50 & 51. Text. in c. significanti. verus sensus restituitur, reprobat Innocentio.
52 L. 1. s. sed si is cui, ff. de operis novi nuntiatio. interpretatur, & seqq.
53 Iudicium nunc constat ex duobus reis tunc sine actore.
54 Iudex an vim faciat cognoscens de nuntiatione novi operis, quod Clericus nuntiat.
55 Et quid de militie, vel alio privilegiato nuntiate.
56 Attentatorum a revocatoria sententia an appellatio suspensiva admittatur.
57 Silentium perpetuum ubi est oppositum a denegante audientiam, non est licita appellatio.
58 Clausula perpetui silentii praestat exceptionem denegatae audientiae.
59 Agendi tempus an iudex possit limitare, & aliter ponere perpetuum silentium.
60 Silentium perpetuum tollit simul appellationem.
61 Fraudem & turpitudinem sua allegans non auditur.
62 A iudice repellente allegantem turpitudinem suam non admittitur appellatio.
63 Fraus propria in vim exceptionis bene proponitur.
64 A peccato desistens, an audiat suam allegans turpitudinem.
65 Reconvictioni respondere nolenti denegatur audientia.
66 A poena legis appellare non licet.
67 Contraria allegans non admittitur appellans a refectione.
68 Contraria, & diversa an actor, & an reus allegans audiat, & quid incompatibilis, & de aliis remissis.
69 Appellans comparens coram inferiori, si professetur dicto, vel factio, non censetur appellations renuntiare.
70 & 71. Cap. sollicitudinem de appellat. interpretatur.
72 Creditor non auditur volens impedire sepulchrum cadaveris, donec sibi solvatur, nec auditur appellans a repulsionem.
73 Cadaver sepulchrum celeriter desiderat.
74 Cadaver non est sequestrandum, etiam si bona non adsint, quibus satisfiat creditoribus.
75 Cadaver usurarii potest sequestrari per iudicem Ecclesiasticum, donec haeres caveat de satisfaciendo.
76 Contumax vetus non auditur appellans.

cum venissent, de eo qui mit. in poss. Alexand. consil. 107. q. parte, Bartachin. in reporto. verbo, appellatio tollitur, nu. 10. circa fin. & contrarietatis ratio in hoc consilii...

Hinc pariter oritur, vim nullam esse posse in denegatione delationis appellacionis interpositae a vero contumace, cum siquidem non audiat appellans in causa...

lariter appellare, ex eo, quia vera contumacia est delictum, sed ad delinquendum non presumitur procurator habere mandatam, quia prohibitio appellacionis datur pro pœna...

animadvertit Avenda. in dict. tit. de primo, & secundo decreto, 3 part. num. 11. quem referens sequitur Gondizal. de Paz ubi supra, in d. praxi, 2. part. tom. 2. c. unic. nu. 108. quæ omnino vide, qui per totum illud caput copiosissime congeffit modos, & remedia procedendi...

76 77 78 79 80 81 82

83 84 85

bus sublatam esse appellationem affirmat Ruginell. tractat. de appellat. 2. versiculo duodecimo quarto, sequitur Scaccia de appell. d. quest. 17. lim. 1. n. 38. & à n. 43. ubi late prosequitur Gratian. in discept. forens. tomo 1. c. 4. num. 9.

intelligitur sublata appellatio. Bald. & Boffius, quos citat, & sequitur Contard. d. l. unica notabilibus, nu. 22. & quod verba (sine lite) importent, quod sequuta declaratione iudicis, nulla detur appellatio scribit Corneus in decis. Lucen. 193. in causa N. n. 2. in fin. sequuntur Bald. consil. 330. l. 1. Scac. de appellat. quest. 16. limit. 1. n. 34. Ruginell. tractat. de appellat. §. 9. gloss. 2. 118 q. 16. num. 46. ubi etiam de his verbis (sine lite, & litigio) ut tollant appellationem, tollit teste Carpan. ad statu. Mediolan. ad causas crimin. c. 368. num. 9. Cornaz. d. decisione 193. num. 3. quod idem importent verba (procedatur de plano) Cels. Ugon. tractat. de clas. num. 8. fol. 495. Redoanus tractatu de spol. Eccl. §. 1. n. 17. tom. 14. fol. 253. & de clausula (sine te, statim & ex officio) idem dicit Lancelot. Robert. de attent. 3. p. c. 28. num. 69.

Similiter etiam clausula (suo libero arbitrio committimus, &c.) importat appellationis prohibitionem, quia à iudice habente liberum arbitrium, non libet appellari. Felin. in c. super his, el. 1. num. 8. & sequentibus de accus. Menoch. tractatu de arbit. jud. lib. 1. q. 17. num. 13. Simoncell. tractatu de decreto lib. 1. tit. 1. num. 8. tom. 6. part. 2. fol. 291. Scaccia de appell. qu. 17. lim. 15. num. 1. fol. 451. Magonius decis. Lucen. decis. 42. statuto sub num. 21. versiculo, quia quid, plures citat Ruginell. tractat. de appellat. §. 9. gloss. 2. quest. 14. num. 43. versic. secus autem, & seqq. ubi etiam loquitur de merito arbitrio, & de pleno arbitrio, Farinac. in pract. crimin. lib. 1. quest. 1. num. 50. versic. ampliat igitur, & nos late diximus infra 3. p. c. 13.

Et ex identitate rationis idem dicimus de clausula (procedas de facto) quæ tribuit liberam, & absolutam potestatem, refert & sequitur Menoch. tractat. de arbit. lib. 1. qu. 7. num. 69. versiculo nono liberam, & comprobat Scac. de appellat. quest. 16. lim. 1. n. 65. & sequentibus, & quod hæc clausula (procedat de facto) tollat appellationem, tenet Scaccia ibi nu. 64. Bald. consil. 330. statuto cavetur, sub nu. 7. lib. 1. Anguil. consil. 76. de trib. n. 12. & seq. lib. 1. Cornaz. dicta decis. 193. in causa sub n. 2. versic. 1. quia, Ruginell. tractat. de appell. §. 9. gl. 2. qu. 21. n. 66. Ex ita communiter tenent Doctores, quia clausula (procedatur de facto) excludit litem, & sic non excluderetur, si admitteretur appellatio.

Et eodem modo clausula (super quo conscientiam tuam oneramus) quæ omnino tollit appellationem. Franc. in rubr. de appell. num. 11. Felin. in c. super his, num. 15. lim. 4. de accus. full. 13. Nicell. tract. de concord. glossa concor. 6. fall. 22. nu. 63. tom. 18. fol. 193. Rebuff. tract. de appell. art. 3. gloss. unic. num. 2. & 3. Traquell. de retract. lignagier, §. 4. gl. 1. nu. 11. Gregor. Tolosa. tract. de appell. lib. 3. c. 15. nu. 1. & seq. fol. 347. Marquell. de commiss. cap. 6. nu. 53. & 55. fol. 74. Lancelot. tract. de app. 2. part. c. 12. limit. 10. versicul. 1. & sequentibus, 123 & num. 10. Ruginell. tractat. de appell. §. 2. c. 2. num. 67. versiculo dabitur appell. absque eo, quod teneatur jurare iudex, quod ita sua dicitur conscientia, prout de stylo testatur Gregor. Tholosa. de tractat. de appell. lib. 3. c. 15. n. 5. mers. ego dubito, quem sequitur Scac. de app. quest. 17. lim. 15. sub n. fin.

Paritur etiam clausulam (absque lite fiat restitutio)

Ac iterum verba illa (mox, statim, protinus, incon-

tinelli, illico, confestim, sine mora, sine intervallo, sine ulla procrastinatione) ut quodlibet istorum verborum sublata esse appellationem, scribit Ruginell. tractatu de appell. §. 6. gloss. 2. qu. 18. num. 49. ubi mirabiliter de his clausulis, & aliis omnibus, quem sequitur Scaccia de appell. quest. 16. limit. 59. ubi num. 61. de verbo, celeriter, sive aliis similibus, quæ celeritatem desiderant, quæ excludunt appellationem, ut ex Castro, & aliis, refert, & sequitur Ruginell. ubi proxime, quest. 17. n. 48. Bald. consil. 330. statuto cavetur, sub n. 7. lib. 1. Cornaz. in Lucen. decisione 193. in causa N. n. 2. versiculo 1. quia, & 4. & nos vatis locis diximus, præsertim in-

frâ, 3. p. c. 11. de devolutione, versiculo rursus, & ad idem plura iura n. 24.

His adde clausulam in rescripto appellationem appositam, nempe (paris literis, parito iudicatu sine præiudicio legitimæ executionis) quæ tunc solent apponi, quando simus in casibus merentibus executionem, à quibus est appellatum per condemnatum, quia ejusdem clausulæ virtute conservatur iudicis inferioris iurisdicção, qua quidem licet post ad executionem effectivam deveniri, non obstante appellatione, absque reatu attentati, de quibus clausulis late Marquella. de comm. 2. part. c. 5. de commissione appell. n. 12. Hieronymus Gonzalez in reg. de mens. gloss. 9. in annota. à n. 221. & 237. ubi late, & optime post plurimos, quos citat, de quibus etiam vide Scacciam tractatu de appell. q. 19. rem. 1. consil. 4. n. 9. & q. 19. rem. 2. à nu. 71. cum infinitis seq. usque ad. 129. eadem in q. 17. lim. 6. m. emb. 7. n. 22. & 142. & seqq. & limit. 9. nu. 51. & nos etiam diximus infra, 3. part. cap. 2. à num. & aliis locis, amplissime Marefco. var. resol. l. 1. cap. 86. & c. 87. per totum.

Quid autem erit dicendum de clausula (super quo adhibeas consilium sapientis) vel (pronunties secundum consilium sapientis) an à sententia lata de consilio sapientis liceat appellari, omnes tamen affirmant, dubitant tamen, quando partes consentiunt ut feratur sententia secundum consilium sapientis, & Nicell. de concord. gl. concord. 9. fall. 11. num. 45. tomo 1. fol. 192. negativam amplectitur: sed contraria opinio verior est, secundum B. in l. 1. §. quæstum est, in fin. n. 7. & ibi Alexand. in addit. ff. de appellat. idem Bartol. in l. ex consensu, sub n. 3. ff. eodem, in l. si convenerit, versus finem; n. 22. ff. de re judic. Abb. in cap. causam que, n. 4. Felin. n. 2. versiculo non prohibentur, de sententia, & re judic. Franch. in c. intimasti, n. 11. in fin. & Decius n. 19. de appell. Catald. tractatu de syndicato, num. 165. versiculo primus, tomo 7. fol. 359. Socin. consil. 24. visis, ac diligenter, sub nu. 1. ubi de communi testatur, qui etiam loquuntur, quando consulsor de consensu partium sit electus, Nicell. tract. de concord. gl. concord. 6. fall. 73. sub n. 119. fol. 106. de communi testatur Alex. in d. l. si convenerit n. 13. Marquellan. tr. de commissio appell. pen. super divers. capi. c. 28. n. 46. fol. 302. late Pac. Scal. tr. de consil. sapient. l. 4. cap. 15. tom. 3. p. 1. fol. 349. Ruginell. tr. de appell. §. 2. c. 3. nu. 220. & etiam partes expressè consentierint, de stando sententia ferenda de consilio sapientis, quia adhuc datur appellatio, late post alios Pac. Scal. ubi proxime, l. 4. c. 13. tomo 5. p. 2. fol. 349.

CAPUT IX.

SUMMARIUM.

A compositione, seu diffinitione, quam facit Ordinarius Ecclesiasticus in controversia super procedenda in processionibus, tumulandis defunctis, confraternitatibus & similibus actibus; appellationi emissa; an si non deferatur, violentia fiat.

- 1 Controversia in processionibus, & similibus actibus componuntur per iudicem Ecclesiasticum, appellatione non obstante.
2 Controversias ortas in confraternitatibus tam laicorum, quam clericorum, potest componere Ordinarius Ecclesiasticus, appellatione non obstante.
3 Actiones spirituales sunt ordo incedendi in processionibus, ferendi Crucem, & similia.
4 Argumentum de preparatoris ad preparata valet.
5 L. æquissimum ff. de usufruct. & ejus remedium multum consonat dispositioni Concilii Tridentini, sess. 25. cap. 13.
6 Compositio controversiarum ex Concilio Tridentino provenit ex merito iudicis officio inter contententes, sed debere esse potiori loco, amissisque defensionibus suam quasi possessionem.
7 Compositio ex Concilio Tridentino controversiarum durat pro illo instanti, dum lis sive capta sive incipienda disceptatur, tam super possessione, quam super proprietate.
8 A compositione per Ordinarium facta controversiarum juxta Tridentinum appellationi non deferens vim non facit.
9 Compositio controversiarum ex Tridentino magis est actus extrajudicialis.
10 Dillio (Controversia) verificatur in extrajudicialibus.
11 Compositio controversiarum juxta Tridentinum nullum requirit libellum.
12 Compositio controversiarum secundum Concilium Tridentinum non requirit iudicalem informationem, sed extrajudicalem, partibus ad id non citatis.
13 Extrajudicialis actus non recipit appellationem.
14 Compositio controversiarum in processionibus, tumulandis defunctis, & similibus celerem expeditionem desiderat.
15 Compositio controversiarum ex Tridentino debet fieri brevi manu, summarie, ne strepitu & figura iudicii.
16 De quarum clausularum natura qui videndi, rem. 17. Com-